

Til § 7.

Med Hensyn til Grundstigningsskyldens Forfaldstid og Opkrævning er der her foreslaaet de samme Regler, som gælder for Ejendomsskylden og Grundskylden til Staten, jfr. Lov Nr. 352 af 7. August 1922 § 9.

Til §§ 8 og 9.

Bestemmelserne i Forslagets § 8 om, hvilke Ejendomme og Arealer der er fritagne for Grundstigningsskyld, falder i det Hele sammen med den ved Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter § 14, 1. Stk., givne Fritagelse for kommunal Grundstigningsskyld.

Paa samme Maade er Reglerne i Forslagets § 9 om, hvilke Ejendomme der ved Bevilling helt eller delvis kan fritages for Grundstigningsskyld, ensartede med Reglerne i fornævnte Lovs § 14, 3. og 4. Stk., og § 15. Kun har man foreslaaet, at ogsaa Hedearealer, der opdyrkes eller beplantes, skal kunne fritages for Grundstigningsskyld i et Tidsrum af indtil 30 Aar, efter at Opdyrkningen eller Beplantningen har taget sin Begyndelse. Disse Arealer kan ifølge Lov Nr. 352 af 7. August 1922, § 8, 3. Stk., fritages for Ejendomsskyld og Grundskyld til Staten i det fornævnte Tidsrum, og man maa anse det for rimeligt, at der gives Adgang til en tilsvarende Fritagelse for Grundstigningsskyld.

Til § 10.

De heri indeholdte Regler om Nedsættelse af Grundstigningsskylden i visse Tilfælde af Bygningsforandringer falder i det væsentlige sammen med de tilsvarende Regler i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter § 17.

Til §§ 11 og 12.

Man har fundet det rimeligt, at der gives Adgang til Lempelse i Grundstigningsskylden for mindre Ejendomme, der beboes af Ejeren selv under saadanne Vilkaar, at han kun ved at opgive sin Bolig i Ejendommen kan udnytte denne paa en Maade, der svarer til den for Ejendommen satte Grundværdi. Man har derfor i § 11, 1. Stk., foreslaaet, at Finansministeren kan bestemme, at Grundstigningsskylden for saadanne Ejendomme, naar deres Areal ikke overstiger 800 m² og deres Grundværdi

ikke overstiger 4000 Kr., bortfalder, og at den, forsaavidt Ejendommens Areal og Grundværdi vel er større, men dog ikke overstiger henholdsvis 1200 m² og 6000 Kr., kun svares med Halvdelen.

Bestemmelserne i § 11, 2.—6. Stk., samt i § 12 falder i det væsentlige sammen med de tilsvarende Regler i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter §§ 20 og 21.

Til § 13.

Det maa antages, at den Værdistigning, som skyldes Jernbaneanlæg, og som hidtil har været beskattet ved Paaligning af Jernbaneskyld i Henhold til Lov Nr. 105 af 18. April 1910, jfr. Lov Nr. 13 af 25. Januar 1924, ikke i Fremtiden vil blive af særlig Betydning, og det foreslaas derfor, at Vurdering til Jernbaneskyld fremtidigt bortfalder. Den allerede paalignede Jernbaneskyld bør dog bl. a. af Hensyn til de Jernbaneselskaber, der ved deres Koncession har erholdt Tilladelse til at oppebære Jernbaneskyld, ikke ophæves. Den foreslaas derfor fikseret til en uforanderlig Afgift, saaledes at den opkræves med det Beløb, hvortil den er fastsat ved den sidste Vurdering før denne Lovs Ikrafttræden.

Til § 14.

Som det foran er anført, er det Hensigten, at den væsentligste Del af Udbyttet af Grundstigningsskylden skal tilflyde Kommunerne, og i Overensstemmelse hermed er det foreslaaet, at de tre Fjerdedele af Udbyttet fordeles mellem samtlige Kommuner i Landet saaledes, at Kommunernes Andel af Grundstigningsskylden fordeles dels i Forhold til den Grundstigningsskyld, den paagældende Kommune har indbragt, dels i Forhold til Kommunens Udgifter til Skolevæsen, Forsørgelsesvæsen og Aldersrente.

Til § 15.

Bestemmelsen, der svarer til Reglerne i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme § 18, har til Hensigt at reservere den Nationalbanken ved Octroj af 4. Juli 1818, jfr. Lov Nr. 157 af 12. Juli 1907, og Københavns Frihavns Aktieselskab ved Lov Nr. 44 af 31. Marts 1891 tillagte Skattefrihed.